

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 8Co/67/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313213411  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5313213411.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, W., právne zastúpený: JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom J. XX, A., proti žalovaným: 1/ G. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, J., 2/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. X. XX, 3/ T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, W., 4/ J. D., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, J., 5/ H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, W., 6a/ M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K T. XXXX, N., 6b/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. K. XXX, N., 6c/ W. E., XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, N. (žalovaní v rade 6a/ až 6c/ ako právni nástupcovia pôvodného žalovaného 6/ menom Ing. G. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K T. XXXX, N., A. republika, ktorý zomrel XX.XX.XXXX), 7/ H. T., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. X. XX, 8/ W. S., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, 9/ S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XX/ K. W., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, A., 11/ J. T., rod. A., 12/ H. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. X. XX (ako právny nástupca pôvodne žalovanej v rade 12/ menom G. X., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. Q. X. XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX), 13/ Z. E., 14/ J. E., žalovaní v rade 11/, 13/, 14/ na neznámom mieste, zastúpení zákonným zástupcom: Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/237/2013-264 z 13. mája 2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaní v rade 1/ až 14/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým vydaným v súdnej veci) okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žalovaným voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva (výrok II.). Okresný súd sa zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že CKN parcela č. 149/2 - trvalý trávnatý porast o výmere 555 m<sup>2</sup> a CKN parcela č. 279 - orná pôda o výmere 907 m<sup>2</sup>, ktoré boli vytvorené Geometrickým plánom č. 13/2012 vyhotoviteľa Ing. H. A. z Geodézie Čadca, s.r.o., Turzovka zo dňa 25.05.2012 z parciel EKN č. 260 - orná pôda o výmere 105 m<sup>2</sup>, zapísanej na LV č. XXXXX, EKN č. 259/1 - trvalý trávnatý porast o výmere 450 m<sup>2</sup>, zapísanej na LV č. XXXXX, z časti parcely EKN č. 241/2 - orná pôda o výmere 693 m<sup>2</sup>, zapísanej na LV č. XXXXX a z časti parcely EKN č. 242/2 - orná pôda o výmere 488 m<sup>2</sup>, zapísanej na LV č. XXXXX v katastrálnom území T. Q. X., patria do jeho výlučného vlastníctva. Žalobca tvrdil, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol dedením po svojom otcovi - nebohom Z. X., zomrelom XX.XX.XXXX, na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 10D/188/2010 s tým, že ide o nehnuteľnosti v prírode reálne vydelené reálnou del'bou medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi pred 2. svetovou vojnou.

2. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol prvýkrát rozsudkom č.k. 7C/237/2013-128 z 27.10.2016 tak, že žalobe vyhovel. Na základe odvolania žalovanej 1/ Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 6Co/183/2018-173 z 31.03.2020 tento rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vychádzal zo zistenia, že sporné nehnuteľnosti, ku ktorým žiada žalobca určiť vlastnícke právo, sú v podielovom spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, ktorí tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo a rozsudok sa musí vzťahovať na každého spoluvlastníka (§ 77 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“). Konštatoval, že okresný súd sa otázkou vecnej legitímácie zaoberal, avšak jeho zistenia nezodpovedali skutočnostiam vyplývajúcim z listov vlastníctva, na ktorých sú sporné nehnuteľnosti vedené. Zistil, že na mieste pôvodne zapísanej nezistenej vlastníčky G. T. je v týchto listoch vlastníctva zapísaný H. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. X., a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Čadca v dedičskom konaní sp.zn. 10D/30/2017 vedenom po poručiťke G. X., rod. T.. Podrobnou lustráciou pôvodného dedičského konania po tejto poručiťke ustálil, že ide o žalovanú v rade 12/ G. T., žalobcom označenú ako vlastníčku na neznámom mieste. Žalovaná v rade 12/ tak nespadať do kategórie tzv. nezistených vlastníkov, za ktorých sa považujú známi vlastníci, u ktorých nie je známe miesto trvalého pobytu alebo sídlo, resp. vlastníci, ktorí nie sú známi. Krajský súd uzavrel, že okresný súd nevenoval pozornosť riadnemu označeniu žalovaných a u neznámych vlastníkov, zastúpených Slovenským pozemkovým fondom, žalobcu nevyzval na ich bližšiu identifikáciu v zmysle ust. § 133 ods. 1 CSP. Keďže okresný súd neposkytol žalobcovi priestor na odstránenie nedostatkov žaloby, považoval za žiaduce a spravodlivé takýto nedostatok v konaní napraviť a žalobcovi túto možnosť poskytnúť, aby procesnými nástrojmi (návrhmi) upravil žalobu tak, aby zohľadňovala aktuálny okruh strán sporu. Z uvedeného dôvodu v poradí prvý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V závere zrušujúceho uznesenia upriamil pozornosť okresného súdu, vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej v rade 1/, na dôsledné uplatnenie základných procesných povinností žalobcu, t.j. povinnosti tvrdenia, s ktorou je spojená aj povinnosť tvrdené skutočnosti preukázať. Táto povinnosť sa týkala predovšetkým zásadného tvrdenia žalobcu, na ktorom svoju žalobu koncipoval, a to preukázanie reálnej delby medzi pôvodnými pozemno-knižnými vlastníkmi pred 2. svetovou vojnou, teda právnym predchodcom žalobcu - starým otcom H. X. a ostatnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi.

3. Okresný súd, vychádzajúc zo záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, vec opätovne prejednal a rozhodol. Pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 137 písm. c) CSP, § 123, § 124, § 132 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Po posúdení a konštatovaní, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na určení jeho vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v súlade s ustanovením § 137 písm. c) CSP, sa okresný súd zaoberal posúdením vecnej dôvodnosti žalobou uplatneného. Uviedol, že pokiaľ svojím predchádzajúcim rozsudkom žalobe vyhovel, vychádzal z vykonaného dokazovania, na základe ktorého ustálil, že právny predchodca žalobcu H. X. reálnou delbou v minulosti nadobudol vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu a následne v dedičskom konaní po H. X. reálne vydelené nehnuteľnosti nadobudol jeho syn Z. X., ktorý ich užíval a po jeho smrti v dedičskom konaní ich nadobudol žalobca. Reálnu delbu medzi pozemno-knižnými vlastníkmi považoval za preukázanú, a to z výsluchu žalovaných ako aj svedkov, ktorí potvrdili užívanie sporných nehnuteľností právnymi predchodcami žalobcu, ako aj samotným žalobcom. Odkazujúc však na závery zrušujúceho uznesenia krajského súdu, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi preukázanou skutočnosťou užívania nehnuteľností a preukázaním základnej tvrdenej skutočnosti reálnej delby, konštatoval, že zo svedeckých výpovedí ako aj výpovedí strán sporu bolo preukázané skutočné užívanie nehnuteľností, avšak žalobcom tvrdená reálna delba týmto dokazovaním preukázaná nebola. Jeho predchádzajúce závery tak boli predčasné. Povinnosťou žalobcu bolo navrhnúť a predložiť ďalšie dôkazy na preukázanie jeho tvrdenia reálnej delby, ktoré zo žalovaných rozporovala žalovaná 1/. Táto tvrdila, že naďalej existuje podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, z ktorých podľa žaloby mali byť vytvorené sporné nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobca domáha určenia vlastníctva. Tieto nehnuteľnosti užíva v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ktorú skutočnosť okresný súd zistil aj ohliadkou na mieste samom. Žalovaná 1/ predložila potvrdenie Obce Vysoká nad Kysucou, že z predmetných nehnuteľností uhrádza dane. Okresný súd uviedol, že ak žalobca tvrdil, že jeho starý otec H. X. s ostatnými pozemno-knižnými vlastníkmi pristúpili k reálnej delbe sporných nehnuteľností túto skutočnosť nepreukázal. Žalobca nepredložil výpis z pozemno-knižnej vložky, v ktorej by boli sporné parcely v pozemno-knižnom stave zapísané a z ktorých by skutočnosť, že jeho predchodca H. X. vystupuje ako jeden z podielových spoluvlastníkov týchto pôvodných parciel, vyplývala a tak mohol aj v rámci reálnej delby nadobudnúť sporné nehnuteľnosti, ktoré mu mali byť, podľa tvrdenia

žalobcu, ako podielovému spoluvlastníkovi vydelené. Existenciu reálnej deľby potvrdil len svedok S. E., a to vo všeobecnej rovine. Uviedol, že pozemky v danej lokalite boli podelené, ostatní svedkovia a žalovaní, sa vyjadrovali len k užívaniu sporných nehnuteľností, zhodne potvrdili ich užívanie žalobcom a jeho právnymi predchodcami. Okresný súd, vzhľadom na závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, vyzval strany sporu, aby uplatnili prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, na ktoré však žiadna zo strán nereagovala. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia existencie reálnej deľby medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi pred 2. svetovou vojnou, teda jeho starým otcom H. X. a ostatnými podielovými spoluvlastníkmi, nepreukázal zánik podielového spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam reálnou deľbou a nadobudnutie výlučného vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam, z ktorého dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a contrario a za použitia analógie podľa článku 4 ods. 1 CSP. Žalovaní mali v spore úspech v plnom rozsahu, náhradu trov si však v konaní neuplatnili, preto im túto nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil, žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej 1/, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu, že nepreukázal reálnu deľbu v dávnej minulosti, ale iba užívanie nehnuteľností. Uviedol, že pokiaľ žalovaní v rade 3/ až 10/ a žalovaný v rade 12/ nepopreli jeho skutkové tvrdenia a zhodne uviedli, že jeho vlastnícke právo uznávajú, nebolo potrebné preukazovať opak a má za to, že ním uvádzané tvrdenia tak boli nesporné. Žalovaná v rade 1/ svoju obranu postavila na tom, že má spoluvlastnícky podiel v sporných nehnuteľnostiach, ktorý nadobudla v roku 2012. Nenavrhla žiadne dôkazy na preukázanie svojho vlastníckeho práva, potom jej tvrdenia o opaku sú voči jeho osobe podľa § 151 ods. 2 CSP neúčinné. Žalovaná v rade 1/ len vo všeobecnej rovine tvrdila, že má spoluvlastnícky podiel v parcele, ktorú skutočnosť však spochybnila P. Y., rodená T., ktorá potvrdila sfaľšovanie listiny, t.j. kúpnej zmluvy, ktorú uzatvorila so žalovanou v rade 1/. Žalobca namietal, že 10 účastníkov konania potvrdilo a uznalo jeho vlastnícke právo a reálnu deľbu v dávnej minulosti. Pokiaľ žalovaná v rade 1/ len vo formálnej rovine neuznáva jeho vlastníctvo, avšak nepreukázala, že by jej nehnuteľnosti patrili, neunesla dôkazné bremeno. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu v Čadci sp.zn. 4C/18/2020 z 22.06.2021, z ktorého vyplýva, že žalovaní so žalobou súhlasia, že žalobcovia sú výlučnými vlastníkmi na základe reálnej deľby a nerobia si nárok do sporných nehnuteľností. Súd mal za to, že týmito výpoveďami bolo preukázané, že žalovaní ako právni nástupcovia pôvodných pozemno-knižných vlastníkov majú vedomosť o deľbe, a teda ide o dôkaz, že v dávnej minulosti došlo k reálnej deľbe medzi pozemno-knižnými spoluvlastníkmi a týmito výpoveďami bolo preukázané, že dlhodobo vydelené nehnuteľnosti užívali právni predchodcovia žalobcov a následne žalobcovia. Rozhodovacia prax súdov by mala byť jednotná a keďže sa jedná o rozhodnutie Okresného súdu v Čadci, tomuto mali byť známe skutočnosti, že nehnuteľnosti na Kysuciach sú v značne vysokom percente v prírode pozemno-knižnými spoluvlastníkmi reálne podelené, s poukazom na rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSR č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí došlo k vzniku vlastníctva k takto vydeleným pozemkom. Žalobca uviedol, že z opatrnosti predkladá evidenčný list č. 680 na meno Z. X. a W. na EN parcelu pred THM 127, ktorá je totožná s CKN parcelou č. 279 a mapu EN pred THM, a najmä vyjadrenie P. Y. z 24.06.2012 s jej vlastnoručným podpisom aj číslom občianskeho preukazu, pretože konaniu o určenie vlastníckeho práva predchádzali z jeho strany úkony na vysporiadanie vlastníckeho práva podľa § 63 Notárskeho poriadku vyhlásením osvedčenia o vydržaní, čo sa však nezrealizovalo. Tento doklad nemal k dispozícii a bol mu predložený zo strany právnych nástupcov po P. Y. s tým, že ním chce preukázať pravdivosť jej výpovede, že uznávala jeho vlastnícke právo ešte pred podaním žaloby.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná 1/ písomným podaním zo 06.10.2021. Uviedla, že jej právni predchodcovia W. a T. J. boli spoluvlastníkmi uvedených parciel na základe kúpnej zmluvy z 27.01.1941, uzatvorenej s právnym predchodcom P. Y., rodenej T., a to K. T.. Napriek tomu, že od neho nadobudli tento majetok, odkúpili ho znova na základe kúpnej zmluvy z 23.05.2011, uzatvorenej medzi P. Y., J. X. (matkou žalovanej 1/) a jej osobou G. N. (žalovanou 1/). Na základe spokojnosti s touto kúpnou zmluvou prišli manželia Y. ponúknuť i ďalšie pozemky a bola uzatvorená ďalšia kúpna zmluva. Nedošlo k žiadnemu falšovaniu kúpnych zmlúv, P. Y. neuviedla, že svoj majetok im predávala dvakrát - dvoma kúpnymi zmluvami. Pred súdom jednu kúpnu zmluvu zatajila. Žalovaná 1/ ďalej uviedla, že potvrdením od Obce Vysoká na Kysucou preukázala, že platí daň za sporné pozemky, taktiež požiadala Slovenský pozemkový fond o prenájom pozemkov, na ktorých je spoluvlastníčkou. Pokiaľ ide o vypočutých svedkov,

títo všetci sú rodina, preto ich výpoveď označila za tendenčnú a vopred dohodnutú voči jej osobe. Opätovne tvrdila, že reálna deľba na spoločných majetkoch nikdy nebola, s tým, že na svojich právach trvá a je ochotná všetkých spoluvlastníkov riadne vyplatiť, nie sa na ich úkor obohacovať.

6. Ďalšie vyjadrenia strán sporu odvolaciemu súdu predložené neboli.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutkový stav veci zistený okresným súdom sa stal základom pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (napríklad III.ÚS 78/05, IV.ÚS 350/09).

9. Za nevyhnutné považuje krajský súd zdôrazniť, že odvolací prieskum je striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) a prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za splnenia podmienok uvedených v § 366 CSP.

10. Na potvrdenie správnosti záverov rozsudku okresného súdu a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné: Žalobca namietal nesprávnosť procesného postupu okresného súdu pri aplikácii § 151 ods. 1, 2 CSP týkajúcich sa posúdenia spornosti skutkových tvrdení strán. Väčšina žalovaných jeho tvrdenia uvádzané v žalobe nepoprela, ich popretie žalovanou v rade 1/, nemohlo byť účinné, pretože neuviedla tvrdenia o existencii svojho vlastníckeho práva a neponúkla dôkazy na ich preukázanie.

11. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenie o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13. V súvislosti s popretím skutkových tvrdení, je potrebné najskôr ustáliť pojem „skutkové tvrdenia“. Tento je definovaný v § 150 CSP ako povinnosť strany pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 CSP). Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť v zásade tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Pokiaľ absentujú relevantné skutkové tvrdenia jednej strany, neexistuje ani povinnosť a možnosť popretia takýchto netvrdených skutočností protistranou.

14. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností a nadobudol ich dedením po svojom otcovi - nebohom Z. X.. Nehnuteľnosti sú v prírode reálne vydelené na základe reálnej deľby medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi pred 2. svetovou vojnou. Ďalšie tvrdenia v žalobe žalobca neuviedol. V rámci konania pred súdom okresným súdom, žalobca uvádzal ďalšie tvrdenia, ktoré sa týkali užívania sporných nehnuteľností jeho právnymi predchodcami a jeho osobou. Avšak, neuviedol (netvrdil) medzi akými konkrétnymi pozemno-knižnými spoluvlastníkmi k reálnej deľbe došlo, ktorý z týchto pozemno-knižných spoluvlastníkov bol

jeho právnym predchodcom, ako bola reálna deľba v rámci podielových spoluvlastníkov vykonaná. Okresný súd, aj v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, vyzval žalobcu, aby svoje skutkové tvrdenia týkajúce sa reálnej deľby doplnil, žalobca však v konaní túto možnosť nevyužil. Potom, pokiaľ aj žalovaní, ktorých uviedol v podanom odvolaní, nerozporovali jeho nárok na určenie vlastníctva, nemožno konštatovať, že považovali za nesporné tvrdenia, ktoré na preukázanie dôvodnosti nároku žalobca neuviedol. Naviac, okresný súd v napadnutom rozsudku vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu H. X., nebol ako pozemno-knižný spoluvlastník vedený v nehnuteľnostiach, z ktorých mali byť vytvorené sporné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. K tomuto záveru okresného súdu žalobca v rámci podaného odvolania žiadne námietky nevzniesol. Okresný súd preto nemohol považovať za nesporné tvrdenia, ktoré žalobca neuviedol a ku ktorým sa žalovaní nevyjadrovali. Nesprávne žalobca v odvolaní poukazuje na povinnosť žalovanej 1/ preukazovať jej vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Je to žalobca, ktorý tvrdí, že je ich výlučným vlastníkom a je na ňom, aby sponchýbnil hodnovernosť údajov v katastri nehnuteľností ( § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. Katastrálny zákon) a preukázal, že je vlastníkom a údaj v katastri nehnuteľností svedčiaci o vlastníctve žalovanej v rade 1/ nie je pravdivý. Námietku nesprávneho procesného postupu okresného súdu tak nepovažoval odvolací súd za dôvodnú.

15. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že okresný súd rozhodol v rozpore s jeho ustálenou súdnou praxou, ani túto námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Žalobcom označený rozsudok Okresného súdu Čadca vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/18/2020 nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax. Princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje právnu istotu a jeho dôsledné dodržiavanie sa významne pozitívne prejavuje aj v rámci celkového nazerania spoločnosti na význam a úlohu práva. Na druhej strane je nutné uviesť, že predvídateľnosť práva nemožno vnímať absolútne. Obdobnú vec je možné rozhodnúť aj inak než v predošlých prípadoch ( Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017). Vo veci označenej žalobcom bolo predmetom konania určenie vlastníctva a žalobca v nej svoj nárok odvíjal od reálnej deľby pozemnoknižnej parcely medzi pôvodnými pozemnoknižnými podielovými spoluvlastníkmi, avšak skutkový stav z ktorého okresný súd v tejto veci vychádzal bol odlišný. V prvom rade, okresný súd mal preukázané, ako k reálnej deľbe došlo, ktorý z pozemnoknižných vlastníkov akú reálne vydelenú časť nehnuteľnosti užíval vychádzal pritom z tvrdení žalobcu a dôkazov, ktoré predložil. Následne, pri právnom posúdení veci, na takto zistený skutkový stav aplikoval závery rozhodnutia bývalého Najvyššieho súdu ČSR č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí, podľa ktorého treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takáto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním). Závery označeného rozhodnutia sú aplikovateľné v prípade, že zo skutkových tvrdení možno ustáliť, medzi ktorými konkrétnymi podielovými spoluvlastníkmi malo dôjsť k dohode o reálnej deľbe a na základe tejto dohody, k akému spôsobu reálnej deľby medzi týmito konkrétnymi spoluvlastníkmi došlo.

16. V súdnej veci však žalobca netvrdil a neoznačil, medzi ktorými konkrétnymi pozemno-knižnými spoluvlastníkmi malo k reálnej deľbe dôjsť a akým spôsobom táto bola medzi nimi realizovaná. Naviac, žalobca nepreukázal ani tvrdenia, že jeho právny predchodca bol vedený ako pozemno-knižný spoluvlastník konkrétnej pozemno-knižnej nehnuteľnosti, ktorá by zodpovedala aktuálnym sporným nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým sa domáha vlastníctva. Okresný súd sa tak svojím rozhodnutím neodchýlil od svojej rozhodovacej praxe.

17. Žalobca k odvolaniu pripojil, ako uviedol „z opatrnosti“ evidenčný list č. 680 na parcelu EN pred THM 127, ktorá je totožná CKN parcelou 279, mapu EN pred THM a vyjadrenie P. Y.. Bližšie dôvody, pre ktoré tieto listiny pripojil k odvolaniu nešpecifikoval. Skutočnosť, že ich žalobca predložil z opatrnosti nie je dôvodom, aby sa odvolací súd nimi zaoberal.

18. Na základe vyššie prezentovaných záverov, odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny a tento potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, ktorý preskúmaval ako závislý od odvolaním napadnutého výroku vo veci samej.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc zo zásady úspechu žalovaných v odvolacom konaní, ktorým ako úspešnej strane sporu priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)